

כרע (גוף וזנב), ובעודו כורע (כל פסיעה כשיעור כף רגלו) **יכוון:**

המשכת התיקון בנפרדים שהמלכות נשמה להם - בנשמות ובמלאכים.

פסיעה א':

עוקר רגלו השמאלית

ומכוון להוריד שפע **מאצילות** < **לבריאה**.

פסיעה ב':

עוקר רגלו הימנית ומכוון

להוריד שפע

מבריאה < **ליצירה**.

פסיעה ג':

פוסע ברגלו השמאלית ומכוון להוריד שפע

מיצירה < **לעשיה**.

קודם שיזקוף **יפנה פניו לצד שמאלו**

עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם ספריא"ל יאהרונהי

בְּמֵרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה

יזקוף לצד שמאלו.

שָׁלוֹם יאהרונהי

יכרע לצד ימינו

עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל

יזקוף לצד ימינו.

וְאָמְרוּ אַמֵּן יאהרונהי.

יזקוף באימה ויראה.

השלמת תיקוני השכינה ומרכבותיה, עילוייה ויחודה ע"י ישראל.

ונשלמו ג' בחינות שביהוד יב"ק שכנגדן ויסע ויבא ויט

מחשבה	מעשה	דיבור
קדושה	ברכה	יזוד
אהיה	ארני	יהוה

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן זולקנו בתורתך. ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קרמוניות: וערבך ליהוה את מנזות יהודה וירושלם. כימי עולם וכשנים קרמוניות:

אֲרָנִי

מלכותו בכל משלה היכל. הכנה לתפילה בבחינת מעשה.

יהי רצון שיפתחו שערי שמים ושערי תפילה ויתמתקן הדינים

שְׁפָתַי

הכנה לתפילה בבחינת דיבור.

תְּפִלָּתוֹ.

הכנה לתפילה בבחינת מחשבה.

וְכִי

הריני בא לשבת, לפאר ולהתפלל לבוראי ב-ה' מוצאות הפה שלכך הוא

נברא

אזזהע בומפ זיכק דטלנת זסשרצ

יְזִיר

ע"י הדיבור יומשך השפע.

תְּהַלְתֶּךָ

ויתגדל ויתקדש שמך בעולם:

יבקש במחשבה בלבד:

יהי רצון מלפניך יהוה יאהרונהי אלהינו ואלהי אבותינו, בורא עולם, אבינו שבשמים, אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה, אל רחום וחנון, שיפתחו שערי שמים ויכנסו תפילותיהן של כלל ישראל המתפללים לפניך היום, ובפרט תפילתן של כלל הציבור היקר שמתפלל כאן ותפילתי בתוכם לרצון לפניך - בפה ולב אחד. והרינו מכוונים להוציא ידי חובת תפילה כל אחד ואחד מישראל שאינם מתפללים מכל סיבה שהיא **וְלִפְּשָׁעִים אֲפִינֵי**, ומבקשים ומכוונים שייחשב לכל אחד מישראל שמתפלל יחיד כתפילה בציבור, ולא יהיה שום קטרוג וחרון על אף אחד מישראל בשום צד ואופן שיהיה. ותמחול ותסלח ותכפר לנו על כל מה שחטאנו עוינו ופשענו לפניך כי לכל העם בשגגה. אל ישב דָּךְ נְכַלְם עָנִי וְאֲבִיוֹן יִהְלֹלוּ שְׁמֶךָ.

יש מוסיפים:

יהי רצון מלפניך יהוה ^{אֵלֵינוּ יְהוָה וְאַתָּה יְהוָה הַכֹּל וְשֵׁמוֹ אֶחָד} אלהי ^{יְהוָה הוּא הַיּוֹנֵה וְהַיּוֹדֵה יְהוָה הוּא הַיּוֹנֵה וְהַיּוֹדֵה} ואלהי אבותי. שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים. ושלא אכעס היום ושלא אכעסך. ותצילני מיצר הרע. ותן בלבי הכנעה וענוה. מלפני ואלהינו יחד שמך בעולמך. בנה עירך. יסד ביתך ושכלל היכלך. וקבץ קבוץ גלויות ופדה צאנך ושמוח עדתך:

עֲשֵׂה יוֹד הַהוּא וְהַיּוֹדֵה יְהוָה הוּא הַיּוֹנֵה וְהַיּוֹדֵה
לְמַעַן שְׁמֶךָ. לְמַעַן יְמִינְךָ.

עֲשֵׂה יוֹד הַיּוֹדֵה וְהַיּוֹדֵה יְהוָה הוּא הַיּוֹנֵה וְהַיּוֹדֵה
לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ.

לְמַעַן יוֹזְלֻצוֹן יְדִידְךָ רִי"ת יְלִי. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי.

פְּנֵה אֵלַי וְהִנְנִי תִנְּה עֲזָךְ לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבִן אִמְתְּךָ:
אל יֵשֵׁב (אזבונה) דך נכלם עני ואביון יהללו שמך:

יְהִיוּ אֵל לְרִצּוֹן כְּתָר אִמְרֵי פִי = שְׂדֵי הוֹיָה וְהַיּוֹדֵה לְבִי = יב"ק
לְפָנֶיךָ עַד אֹר א"ם. יְהוָה ^{אֵלֵינוּ יְהוָה וְאַתָּה יְהוָה הַכֹּל וְשֵׁמוֹ אֶחָד} לפשט אור א"ם ב"ה ע"פ הבריאה
כולה ^{אֵלֵינוּ יְהוָה וְאַתָּה יְהוָה הַכֹּל וְשֵׁמוֹ אֶחָד} צוּרֵי לַחֲבַנִּיעַ נַחַשׁ עָלַי צוּר וְנֶאֱלִי הָאָרֶז לַמִּבְדָּה וּמַבִּי:

אח"כ תפסע ג' פסיעות, פסיעה אחר פסיעה דווקא, ולא להתפשט הרגלים ולא להרחיב. וכוונת הדבר, כי הלא בעמידה אתה באצילות, ואתה מונוג התן וכלה, לכן בעת הזיווג אתה פוסע לאחוריד ומתרחק משם, והם ג' פסיעות, נגד ג' עולמות - בריאה יצירה עשיה. פסיעה א', להוריד מאצילות לבריאה. פסיעה ב', להוריד מבריאה ליצירה. פסיעה ג', להוריד מיצירה לעשייה:

בְּרוּךְ (א)

כריעת הגוף: ו' לגבי ה'
להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות.

אַתָּה (ב)

כריעת הראש: ו' לגבי ה'
ירד שפע דרך כל האותיות מא-ת' לשכינה.

יְהוָה (ג)

א. זקיפת הגוף: ה' לגבי ו'
ב. זקיפת הראש: ה' לגבי ו'

י"א. י' ד' הוה מקים א' ד' אדני.

אֱלֹהֵינוּ (ד) ואלהי (ה) אבותינו (ו)

ונאמן לקיים בריתו שכרת עימם.

אֱלֹהֵי (ק)

הזכרת שמו על מידת אברהם לשם המשכת שפע חדש

אֲבָרָהֶם, (ר)

ברא ומנהג עולמו לבדו במידת החסד.

אֱלֹהֵי (ע)

הזכרת שמו על מידת יצחק לשם המשכת שפע חדש

יְצַוְקָ, (ש)

ברא ומנהג עולמו לבדו במידת הדין.

וְאֱלֹהֵי (ט)

הזכרת שמו על מידת יעקב לשם המשכת שפע חדש

יַעֲקֹב, (י)

ברא ומנהג עולמו לבדו במידת הרחמים.

הָאֵל (י)

בעל הכוחות כולם, ובחזק גדול שולט לבדו, מחיה,

מנהיג ומשגיח לבדו על כל זולתו,

ברכה שניה – גבורות.

אתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי.

ר"ת אַנְלָא = בּוּכּוּ = יוֹד הַי (= גימ' ד"ל)

בכח הארת שם

בּוּכּוּ

נגדלת המלכות ונקראת אֲדֹנָי בשיעור קומתה

אלף למד פה דלת למד תיו נוז ואו נוז יוד ואו דלת

יהי רצון מלפניך שבכח השמות אַנְלָא יַנְלָא אַאנְלָאנְאֵץ

תכניע את הנחש, ובכוח גילוי יחוד הוי"ה ית' יוודע שהנחש הוא רק שפחה (אנלא ונחש = שפחה), וידעו כולם שאתה יהוה הוא האלהים לבדד, בורא, מחיה ומנהיג את הכל וצבא השמים לך משתחווים, יחיד בשליטה, ומבלעדך אין אלהים. לבש בגדי נקם וקנא לשימד המחולל, ונקום נקמת שכינתך, ודם בניך השפוך, ובחמתך תכניע תשמיד ותכלה את כל אויבנו שונאנו ומבקשי רעתנו, ויתקיים בנו יְהוָה יֵאֱהָרֹנְהִי יִלְחֵם לָכֵם וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן.

מִזִּזְיָה מִתִּים אַתָּה קוּב"ה בלחודוי. רב להושיע.

מזריד הטל:

ר"ת מ"ה = ט"ל = כוזו לחבר יוד הא ואו ב- הא

ט"ל אותיות: יוד הוי ויו הוי יוד הוי ואו הוי

יוד הא ואו הא יוד הה וו הה

מְכַלְכַל זִזְיִים בְּזוֹסֵד יוד הוי ויו הוי. מִזִּזְיָה יוד הוי ואו הוי

מִתִּים כּוּזוּ בְּרוֹזָמִים רְבִים. סוּמָךְ אַכְדָּטִם זֹנְפָלִים

וְרוּפֵא זֹזְלִים שְׁכִינָה הַקְדוּשָׁה הַשׁוֹכֶנֶת בַּעֲה"ר לַעֲפֵר. וּמִתִּיר

תוספת לתפילת זעילה

בְּשֵׁתִי וְנִקְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהֵי פָנֵי אֱלִידָּ כִּי עֲנֹתֵינוּ רָבוּ לְמַעַלָּה רֵאשׁ וְאַשְׁמַתְנוּ גְדֻלָּה עַד לְשָׁמַיִם.

מֵה יוֹד הַא וְאוּ הַא תִּיקוֹן הַתְּשׁוּבָה בְּאִימָא זְאֵמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב

מְרוֹם עִיג הַדִּיקְנָא, וּמֵה זְסִפֵּר הַסֵּפֶר שֶׁל הַיְסוּד לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן

שְׁזֻקִים. הֵלֵא כָּל הַנְּסֻתָרוֹת יֵה וְהַנְּגָלוֹת וְהַאֲתָה

יִודֵעַ הַבַּעַל תְּשׁוּבָה נִקְשֵׁר בְּמִזַּל וְנִקָּה בַּהַתְּעוֹרְרוֹת אִי עִי תְּשׁוּבָה. בְּסוּד וּמִשְׁתִּי אַת

עוֹן הָאָרֶץ הַהִיא בְּיוֹם אֶחָד.

אַתָּה נֹתֵן יָד לְפּוֹשְׁעִים. וַיְמִינָךְ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים.

וְתִלְמִדְנֵי יְהוָה אֲדוֹן הַכֵּל יֵה הַנּוֹחַ וַיְהִי אֱלֹהֵי הָעוֹלָם וְהָאֱלֹהִים הַיּוֹם הוּא, הָאֱלֹהִים הַכֵּל הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד יֵה יֵאֱהָרֹנְהִי יִלְחֵם לָכֵם וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן. אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהָרֹנְהִי לְהַתְּעוֹרוֹת

לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. לְמַעַן נִזְדַּל מֵעֲשָׂק יְדֵינוּ.

וְתִקְבְּלֵנוּ בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ כְּאֲשֵׁים וּכְנִיזוֹנוֹתֵינוּ.

לְמַעַן דְּבַרְיֶךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אִיִן קִץ לְאֲשֵׁי זֹנוֹבוֹתֵינוּ וְאִיִן

מִסְפָּר לְנִיזוֹנוֹתֵינוּ אֲשַׁמְתָּנוּ. וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאֲזֹרִיתֵנוּ רְמָה

וְתוֹלַעָה לְפִיכָךְ הַרְבִּיתְ סְלִיזְתָּנוּ.

מָה אָנֹכִי? מָה זִינֵינוּ? מָה זִסְדָּנוּ? מָה אֲדָקָנוּ?

מָה יִשׁוּעָתֵנוּ? מָה כּוֹזָנוּ? מָה גְּבוּרָתֵנוּ?

וְעַל זֹטָאִים שְׁאַנְזֻזְנוּ זִזְיָבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין:

סְקִילָה יצייר כי מטילים אותו מגובה ב' קומות ונחבטו בחזונו ומת.

שֶׁרְפָה יצייר כי רגליו מקובעות בזבל, ופותחים פיו במכשיר, ומטילים בתוכו עופרת רותחת ומת.

הָרַג יצייר כי עורפים ראשו כהרב ומת.

וְזִזְק יצייר כי רגליו מקובעות בזבל, ו ב' העדים מושכים בסודר הכרוך בו ונחנק.

עַל מַצּוֹת עֲשֵׂה וְעַל מַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֵׁשׁ בָּה קוּם
עֲשֵׂה וּבֵין שְׁאִין בָּה קוּם עֲשֵׂה. אֶת הַגְּלוּיִים לָנוּ וְאֶת
שְׁאִינָם גְּלוּיִים לָנוּ. אֶת הַגְּלוּיִים לָנוּ כְּכֹר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ
וְהוֹדִינוּ לָךְ עֲלֵיהֶם, וְאֶת שְׁאִינָם גְּלוּיִים לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם
גְּלוּיִים וִידוּעִים, כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר: הַנְּסַתְרַת לִיהוָה
לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה סוֹלְזָן
נִי שְׁעָרֵי בִינָה לְיִשְׂרָאֵל וּמוֹזֵלָן לְשֶׁבֶט־יִשְׂרָאֵל בְּכָל הָדוֹר
וְדוֹר וּמִבְּלַעַדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹזֵל וְסוֹלְזָן הַסֵּא הֵים מֶלֶךְ זָקֵן
וְכַסִּיל אֵין לָהּ שְׁלִיטָה בְיוֹם זֶה כְּשֶׁבִיל הָאֵרֶת אֵימָא

אדון היה הנוה ויהיה הכל יאהדוניה הוא ושמו אחד

מכאן ידלג בתפילות

ערבית, שחרית, מוסף, מנחה,

עד ל"אלהי עד שלא נוצרת" עמוד 38

אֲסוּרִים עליית ניצוצות קודש והשאתת הקלי' פגרים מתים. **וּמְקִיָּם**
אֲמוֹנָתוֹ לִישָׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי כְמוֹךָ בְּעַל-גְּבוּרוֹת וּמִי
רוֹמָה לָךְ. מֶלֶךְ מַמִּית וּמוֹזֵיָה וּמַצְמִיזֵי יְשׁוּעָה:

מִי כְמוֹךָ אָב הַרְזֻזְמָן (במנחה של שבת: הַרְזֻזְמִים) זֹכֵר
יְצוּרֵיוֹ לְזִזְיִים בְּרֻזְמִים.

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַזְזִיזוֹת מֵתִים.

בְּרוּךְ להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות. יסוד יה"ו

אַתָּה ירד השפע דרך כל האותיות מא'ת' לשכינה אלה

יְהוָה אֱדִין אדון הכל **יְהוָה הוֹנֵה וְיִהְיֶה** היה הנוה ויהיה **יְהוָה אֱדִין** הוא ושמו אחד **יְהוָה אֱדִין** הוא ושמו אחד

יכוון לבטל את יצר הרע הגורם לכעס, ולבטל הכעס מעל ישראל ולגלות האהבה.
יוד י ה י ואו ו ה י ה

להמשיך גילוי מלכותו ושליטתו יתברך ע"פ פאת צפון:
הוי

ה (דארהיה י"ז) [בחול: אלף הי יוד הי] [בשבת: יהוה]

מְזֻזָּה יוד הי ואו הי **הַמֵּתִים** יוד הא ואו כוזו:

אתה קדוש תוספת הארה במלכות ושמך קדוש תוספת קדושה במלכות
 מצד היסוד. וקדושים בכל יום יהללוך סלה, כי אל מלך
 גדול וקדוש אתה:

לדור ודור המליכו לאל המלכת השכינה והמשכת השפע אליה
 כי הוא כי הוא = מ"ב לבדו ^{אין עוד} מרום באצילות וקדוש:

ד' ע"ב (חסד): סוד התחזק ד' חיות המרכבה – רגלי המרכבה בסוד כסא נושא את
 נושאו – בשורשם העליון בכח ג' אבות ודויד הע"ה.

עיקר המרכבה הוא שידור הענפים את שורשם

אברהם. חסד. הנקשר בשורשו י' וד' הי ויו הי. ע"ב ד"זיסע".

סוד שורש ישראל שהוא הטוב, הגובר על שורש אומות העולם שהוא הרע. עתה שעת
 רצון להתפלל לפניו שיגלה מלכותו לגמרי בעולם, ויתוקן העולם על ידי זה, שישאל
 ישלטו וכל האומות משועבדים תחתיהם.

ובכ"ז = להוריד הארת ג' היות עליונות שבמזל העליון הח' – עוצר חסד' שבדיקנא
 ובכ"ז = מזל"א.

יהוה יהוה יהוה

(א) לשכינה עליונה בבחינת שמאלו תחת לראשי.

(ב) ל- יוד הי ויו הי.

יתקדש גימ' שין דלת יוד. שמך יהוה

היה הנה יהיה
 אדון הכל
 יהוה ושמו אחד

על זטא שזטאנו לפניה בשבועת שוא:
 ועל זטא שזטאנו לפניה בשנאת זנזם:
 על זטא שזטאנו לפניה בתשומת יד:
 ועל זטא שזטאנו לפניה בתמהוץ לבב:

ועל כלם אלוה סליחות, סלח לנו, מוזל לנו, כפר לנו:

ועל זטאים שאנו זניבים עליהם עולה:

ועל זטאים שאנו זניבים עליהם זטאת להעביר הס"א:

ועל זטאים שאנו זניבים עליהם קרבן עולה ויורד:

ועל זטאים שאנו זניבים עליהם אשם ודאי ותלוי בסוד סרכה

תלויה שאינה מכבדת כ"כ.:

ועל זטאים שאנו זניבים עליהם מכת מרדות:

ועל זטאים שאנו זניבים עליהם מלקות ארבעים:
 אהיה, אלף הה יוד הה
 אלף למד פא. הה הה.
 יוד ואו דלת. הה הה

לתקן העוונות הסותמים ההשפעה בכח הקטרוג

ועל זטאים שאנו זניבים עליהם מיתה בידי שמים:

ועל זטאים שאנו זניבים עליהם כרת ועירי:

מיתה בידי אדם, להחזיר הבנין המקולקל, והוא במלכות.

ועל זוטא שזוטאנו לפניה בלצוף:

על זוטא שזוטאנו לפניה במשא ובמתן:

ועל זוטא שזוטאנו לפניה במאכל ובמשתה:

על זוטא שזוטאנו לפניה בגשך ובמר בית:

ועל זוטא שזוטאנו לפניה בגטית גרון:

על זוטא שזוטאנו לפניה בשקור עין:

ועל זוטא שזוטאנו לפניה בשיון שפתותינו:

על זוטא שזוטאנו לפניה בעינים רמות:

ועל זוטא שזוטאנו לפניה בעזות מצוז:

ועל כלם אלוה סליונות, סלוז לנו, מזול לנו, כפר לנו:

על זוטא שזוטאנו לפניה בפריקת על:

ועל זוטא שזוטאנו לפניה בפלילות:

על זוטא שזוטאנו לפניה בצרית רע:

ועל זוטא שזוטאנו לפניה בצרות עין:

על זוטא שזוטאנו לפניה בקלות ראש:

ועל זוטא שזוטאנו לפניה בקשיות ערף:

על זוטא שזוטאנו לפניה בריצת רגלים להרע:

ועל זוטא שזוטאנו לפניה ברכילות:

אלהינו ייחיה הוא האלהים או עדי מלכדו

על ישראל שידוע מלכותו בעולם, ויתגלה בהתחזקה

עמר

ומזה ימשכו תיקוני העולם, ובראשונה שתכנס יראתו ית' בלב כל ברואיו וישתעבדו לו. לתקן עולם במלכות שד"י,

ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן פבורך, ועל מלכות בית דוד משיוצך ועל מכוונך והיכלך:

יצחק. גבורה. הנקשר בשורשו יוד ה' וי' ה'י. ע"ב ד"ויבא". מ"ב תיבות. בירור העולם בסוד היחוד שיתגלה להמשיכו לרצונו.

ובכז = להוריד הארת ג' היות עליונות שבמזל העליון הח' - נוצר חסד' דדיקנא ובכ"ז = מזל"א.

יהודה יהודה יהודה

(א) לשכינה עליונה בבחינת ימינו תחבקני.

(ב) לע"ב דס"ג: יוד הי ואו הי וי' אותיות. יוד הי ואו הי

תז פוונך למתק הדינים מעל ישראל הרמוזים באותיות הסופיות מנצפ"ך

מנצפ"ך (=תו פחדד). שבשכינה העליונה והתחתונה, ותיפול פחד ויראה בתחתונים על

האומות, ועל שריהם בעליונים, שיכירו כלם האמת וישתעבדו לקדושת מלכותו, יהוה

אדון יהוה ויהי ייחיה הוא האלהים או עדי מלכדו על כל מעשיך שבעולם העשיה בגלוי

השליטה בעשיה. ואימתך על כל מה שבראת בעולם הבריאה, על

אלהים אחרים. ויראוך כל המעשים ימשכו האומות לעבודתך וישתחוו

לפניה כל הברואים. ויקבלו שפע מהקדושה ולא מסי"מ ויעשו כלם

אַנְרָה אֲזַת מכח שעבודם לישראל האחוזים ביחוד ימשך לאומות תיקון שהם בשורשם ע' נפרדים, יתקשרו ע"י הע"א סנהדרין כענפים הנכללים בשורשם **לְעֵשׂוֹת** ויתגלה היחוד **רִצְוִנָה** בתכלית גילוי הרצון שכל רצון האומות יהיה לעשות רצון ה' **בְּלִבְבֵי שָׁלֵם** מלכות דפנמיות וחיצוניות בלי פלונית. [כמו] **שִׁדְעֵנוּ יְהוָה** אֲדָוָה הַכֹּהֵן הַיְהוּדִי הָיָה הוֹנֵה וְיָהוּי אֲדָוָה הַכֹּהֵן הַיְהוּדִי הָיָה הוֹנֵה וְיָהוּי **אֱלֹהֵינוּ** יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אִין עוֹד מְלַבְדוּ אוֹ עוֹד מְלַבְדוּ הרע שולט אין זה אלא ברשותו יתברך ואין ח"ו ב' ראשויות ואין עוד מלבדו וע"כ **שְׁהַשְׁלִטָּן** ההנהגה **לְפָנֶיךָ** בלבד, וכשיעלה ברצונו יאבד את הרע לגמרי, ובזאת השליטה יתקן עולמו. **עַל** חסד נכלל בגבורה **בְּיָדְךָ וּבְגוֹרָה** גבורה נכלל בחסד בסוד עקידת יצחק **בִּימִינְךָ. וְשִׁמְךָ** מלכות שלים **נֹרְאָה עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאתָ** משפיע מבריאח ולמטה למשרתים:

יעקב. ת"ת. הנקשר בשורשו יוד הו"ו הי. ע"ב ד"זיט" תיקון ישראל.

עד שהעולם כלו אינו נתקן בכל חלקיו - גם ישראל אינם מגיעים לתכלית מעלתם. **כשתתגלה מלכותו** ית' בעולמו וישלוט הטוב ויכפה הרע כראוי - אז ירשו ישראל מעלתם בשלימות בסוד שורש ישראל הגובר על שורש אומות העולם, ואז ישראל ישלטו וכל האומות משועבדים תחתיהם.

כ"ח תיבות כנגד כ"ח אותיות מילוי דמילוי דמ"ה - שורש ישראל.

וּבְכֹן = להוריד הארת ג' היות עליונות שבמזל העליון הח' - נוצר חסד' דדיקנא ובכ"ן = מזל"א.

יהוה יהוה יהוה

(א) לשכינה תחתונה בבחינת שמאלו תחת לראשי.

(ב) לע"ב דמ"ה יהוה יוד הא ואו הא.

על זטא שזטאנו לפניה בְּרַבּוֹר פָּה:
ועל זטא שזטאנו לפניה בְּרַעַת וּבְמַרְמָה:
על זטא שזטאנו לפניה בְּהִרְהוֹר הַלֵּב:
ועל זטא שזטאנו לפניה בְּהוֹנָאת רַע:
על זטא שזטאנו לפניה בְּדוּרֵי פָה:
ועל זטא שזטאנו לפניה בְּוַעֲרַת זְנוֹת:
על זטא שזטאנו לפניה בְּזֵרוֹן וּבְשִׁנְנָה:
ועל זטא שזטאנו לפניה בְּזָלוֹל הוֹרִים וּמוֹרִים:
על זטא שזטאנו לפניה בְּזֹזְק יָד:
ועל זטא שזטאנו לפניה בְּזָלוֹל הַשֵּׁם:
על זטא שזטאנו לפניה בְּטַפְשׁוֹת פָּה:
ועל זטא שזטאנו לפניה בְּטַמְאֵת שְׁפָתַיִם:
על זטא שזטאנו לפניה בְּיֵצֵר הָרַע:
ועל זטא שזטאנו לפניה בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

ועל כלם אלוה סליחוות, סלוז לָנוּ, מוּזַל לָנוּ, כְּפָר לָנוּ:

על זטא שזטאנו לפניה בְּכַפַּת שׁוֹזֵד:

ועל זטא שזטאנו לפניה בְּכּוֹזֵשׁ וּבְכּוֹזָב:

על זטא שזטאנו לפניה בְּלִשׁוֹן הָרַע:

וּבְכֹן, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה היה הוזה ויהיה הכל יאהרונהי הוא ושמו אחד **אֱלֹהֵינוּ** יהוה הוא האלהים או עוֹד מַלְבָּדֵי **יֵאֱהוּיָהִים** **וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:**

שֶׁתְּכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל זַחְטֵאֵינוּ פגמי הנפש **אֵלֶּף הָא יוֹד הָא**
וְתַסְלִיחַ לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ פגמי הרוח **אֵלֶּף הָא יוֹד הָא**
וְתַמְזוּל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ פגמי הנשמה **אֵלֶּף הָא יוֹד הָא**
 ויהפכו כולם לזכויות ומצוות.

על סדר א"ב. בסוד האיברים כפרט, בסוד הפגמים התלויים בהם. ובאמירתו נתקנים בסוד התשובה – באור אימא.

וידוי = ל"ו אותיות:

יְהוָה, יוֹד הָא וּו הָא, יוֹד וָא וְדַלֶּת, הָא הָא, וָא וָא, הָא הָא
 ערבית: **יֹד תָּה וּו הָא, יֵאֱהוּיָהִים**
 שהרית: **יֹד הָא וּו הָא, יֵאֱהוּיָהִים**
 מוסף: **יֹד הָא וּו הָא, יֵאֱהוּיָהִים**
 מנחה: **יֹד הָא וּו הָא, יֵאֱהוּיָהִים**

עַל זַחְטֵא שְׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִנְס וּבְרָצוֹן:
עַל זַחְטֵא שְׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמוּץ הַלֵּב:
עַל זַחְטֵא שְׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלִי דְעַת:
וְעַל זַחְטֵא שְׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם:
עַל זַחְטֵא שְׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי וּבִסְתָר:
וְעַל זַחְטֵא שְׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרִיּוֹת:

יָזַן ד' מִיְנֵי טוֹבָה לְיִשְׂרָאֵל. א: כְּבוֹד יְהוָה היה הוזה ויהיה הכל יאהרונהי הוא ושמו אחד **לְעַמֶּךָ** זיהירו בזוהר הרקיע. טובה ב: תְּהַלְלָה לִירְאֶיךָ **מַמְלְכוֹת הָעֲבוֹדָה.**

טוֹבָה ג: וְתַקְוָה שיתן לנו תי"ק ו"ה מצד הטוב, שלכל הפחות אם אין בנו מעשים לקבל הנשמה העליונה מכולם שהיא מהבריאה לפחות אל יחסר לנו רוח ונפש מן יצירה עשיה הנקראות תקוה מצד הקדושה שבהם הנקראת טוב. טוֹבָה **וּפְתוּחוֹן פָּדָה מ' פְּתוּחָה** הקוים לְדוֹרְשֶׁיךָ **לְמִיּוֹזְלִים לָךְ.** ממנה יושפע לְמִיּוֹזְלִים לָךְ. כשתתחזק הקדושה כראוי

צריך שיהיו א: ישראל העם הנבחר, ב: בארץ ישראל המובחרת, ג: וימלוך מלך מבית דוד שהוא המלך הנבחר ובו נקשרים ישראל בקדושה. עתה מתפללים על הארץ והמלוכה וזה:

שְׁמוֹזָה לְאַרְצֶךָ הארת הקב"ה לשכינה עצמה בסוד משוש חתן. וְשִׁשׁוֹן
לְעִירְךָ. וצמיחת = משיח בן יוסף לעורד משיח בן דוד קָרָן
לְדוֹד עֲבָדְךָ צמיחת גאולת השכינה מלמטה **וְעִרְיַכְתָּ נֵר**

יחוד נ"ד: **יֵאֱהוּיָהִה יֵאֱהוּיָהִים יֵאֱהוּיָהִי**

לְבָן יְשִׁי בו ישי בראש. מְשִׁיחָךָ **שְׂכִינָה** עליונה ממנה יוצא המשיח,
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ משיח בן דוד:

דוּד. מַלְכוּת הַנְּקֻשָּׁרָה בְּשׁוֹרְשָׁה יוֹד הָא וּו הָא. ע"כ ד"ייסע ויבא ויטי".

ג' מדרגות עיקריות בישראל: עדיקים, חסידים, ישרים, כלן טובות, מקבילות לעשרה הארות עליונות, וראוי ונכון שכלם יהיו בשמחה ברוב הארה והשפעה וכנגד זה מדרגות הרשעה יכנעו ויתבטלו. וזהו ענין תיקון מאורות. כ"ב תיבות כנגד כ"ב אותיות התורה.

וּבְכֹן = להוריד הארת ג' הויות עליונות שבמזל העליון הח' - 'נוצר חסד' דדיקנא
ובכ"ן = מזל"א.

יהוה יהוה יהוה

(א) לשכינה תחתונה בבחינת וימינו תחבקני.

(ב) לע"ב דב"ן: י יהו יהו יהוה

צְדִיקִים יסוד ומלכות **יְרֵאוּ וְיִשְׁמְזוּ. וְיִשְׁרִים יַעֲלוּזוּ. וְזִסְיָדִים**
בְּרָנָה יִנְיִלוּ, וְעוֹלָתָה נֹקֵי דְקַלֵּי הַרְמוּזָה בְרִ"ת ת"פ תְּקַפּוּץ פִּיהָ

ר"ת ת"פ גימ' פלונית, יסכר פי דוברי שקר. **וְיִכָּל הַרְשָׁעָה** מה שכבר נתפשטה

כָּלָה כְּעֵשָׂן עשן המכחה עיני יצחק **תְּכַלָּה. כִּי תַעֲבִיר** כריתת הס"א

שהתחילה בסוד ת' שנים במצרים ומ' שנים במדבר. **מִמְשַׁלַּת זָרוּץ ס"מ ונוק'**

מִן הָאָרֶץ עמלק בסוד עיקר זוהמת הנחש, לקיים השבועה שאין השם והכסא שלם
עד שימחה שמו וזרעו של עמלק, שבכל עת שקיים אין כל הטובה שעליה התפללנו עד
עתה מתקיים.

והנה המעב הטוב שישאר בו העולם הוא:

(א) שיהיו הברואים בכל ההכנה המצטרחת.

(ב) ומלכותו ית' תהיה מתגלית עליהם תמיד,

(ג) והם מקבלים מזה טובה אחר טובה עד אין תכלית. כי הנה הוא ית"ש בלתי בעל
תכלית, וטובו בלתי בעל תכלית, ובהיותו שורה עליהם ומתקשר בהם, ימצאו מקבלים טוב
בלא תכלית, וע"כ עתה מתפללים שימחר לגלות מלכותו וטובתו יתברך לאלתר!

סְרָנוּ מִמְצוֹתֶיךָ וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּדָה לָנוּ.
מה נאמר לאדני מה נדבך ומה נצטדק האלהים מצא את עונו עבדיך **וְאַתָּה צְדִיק**
עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ נפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמינו.
כִּי אָמַת עָשִׂיתָ. וְאַנְוָזָנוּ הַרְשָׁעָנוּ:

בתפילת נעילה יש לדלג מכאן ועד לתוספת המיוחדת לנעילה המובאת
להלן בעמוד 35.

בְּשֵׁתִי וְנִקְלַמְתִּי לְהָרִים אֶלְהֵי פָנַי אֵלֶיךָ כִּי עֲוֹנֵתֵינוּ רָבוּ לְמַעְלָה רֹאשׁ וְאַשְׁמַתְנוּ גְדֻלָּה עַד
לְשָׁמַיִם.

מַה יוֹדֵהּ הֵא וְאוֹ הֵא תיקון התשובה באימא **נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב**
מְרוֹם ע"ג הדיקנא, **וּמַה נְסִפֵּר** הספר של היסוד **לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן**
שְׁזֻקִים. הֲלֹא כָּל הַנְּסִתְרוֹת יֵה וְהַנְּגָלוֹת וְהָאֵתָה
יִוְדַע הבעל תשובה נקשר במזל ונקה בהתעוררות אי' ע"י תשובה. בסוד ומשתי את

עון הארץ היא ביום אחד. **אַתָּה יוֹדַע** במזל "ונקה" שכולל הכל ומשם נקוון
העוונות ע"י אימא **רְזִי עוֹלָם יֵה וְתַעֲלוֹמוֹת סִתְרֵי כָּל זֵי.**

אַתָּה זֹרֵפֶשׁ כָּל זֹרְרֵי בְטָן שרש ישראל **וּבּוֹזֵז כְּלִיּוֹת** יועצות
אותו לימין ולשמאל בסוד חסדים וגבורות **וְלֵב** לב מקום קשר ההנהגה והכליות.

אִין דְּבַר נְעֵלָם מִמָּךְ במלכותד, **וְאִין נְסִתָּר** בב"יע **מִנְּךָ**
עֵינֶיךָ עיני ה' בסוד פתח עינים שהיא המלכות, ומשם ההשגחה בכל ב"יע:

פְּשֵׁינוּ.

הגיעו הדברים להיות בלי תיקון – בסוד פשע.
עברנו במרד ולהכעיס. פרקנו עול תורה ומצוות.

פְּנָמֵנוּ.

באות ברית קודש וז"ל מסרנו שפע לחיצונים. הקשנו עצמנו לדעת.
פגמנו בעולמות ובשמות הקודש. התפללנו בעת שהיינו צריכים
לנקבנו, ובגוף לא נקי וטהור. התפללנו מהפה ולהוץ ולא השגחנו בה.
ישננו והפחנו עם תפלין. אכלנו מאכלות אסורות ולתאבון ופגמנו
בסעודות הרשות.

צָרָנוּ.

נגד הקדושה. וכן בין אדם לחברו.

צִעְרָנוּ אָב וְאָם.

הפרדו בין ז"א לנזק. צערנו לקבו"ש. צערנו לבריות
ולבע"ה. לא שמנו מורא שמיים לנגד עינינו.
לא זכרנו חורבן ביהמ"ק וירושלים.

קִשְׁיֵנוּ עִרְרָה.

התחבר הס"א מכה הארת העורף.
קשינו עורפנו מלקבל תוכחה, תלינו העונש במקרה ולא חזרנו
בתשובה. קטרגנו על חברינו ועל כלל ישראל. הפשנו להקל
ולהתחמק.

רִשְׁעֵנוּ.

נעשה מרכבה לס"א.
עשינו מעשי רשעים. התחזינו לצדיקים והסידים.

שׁוֹחֲתֵנוּ.

חוזק הס"א ממה שמקבל מ-ב' נקודות – פנים ואחור. פנים
בסוד השחתת הזרע, אחור בסוד תועבה.
שחתנו בכל דבר ערווה ומעשי תועבה. שחתנו את הבריאה.

תַּעֲבָנוּ, תַּעֲיֵנוּ

תַּעֲתֵנוּ.

בסוד עובדי ע"ז שעולים לקדושה בלי תיקון בסוד
כמתעתע.
תעינו בדרכנו ובבחירתנו, ונחמנו עצמנו בדברי שקר.
הורינו הוראת שקר, פסקנו הלכה בגאווה ובמעות.
הורדנו ניצוצות קודש לשאול תחתית. התעינו את
האחרים. פתחנו לעצמנו פתח להטמא.

כ"ז תיבות כנגד כ"ז אותיות דמילוי המילוי דאה"ה - שהגילוי שכנה עליונה.

וְתַמְלֹךְ יוֹד הַהּ וּוּ הַהּ אֶתְּהָ הוּא יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא הַיּוֹנָה וְיֵהוּי אֲהַרֹנְהוּי הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד} אֱלֹהֵינוּ

יְהוָה הוּא הַאֱלֹהִים נֹקֵי מְהִרָה בְּלֹא סִימָ בְּעוֹלָם [לְבִדְרָה] עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ

בַּעֲשֵׂה. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קֹדְשְׁךָ.

כִּכְתוּב בְּדַבְרֵי קֹדְשְׁךָ יְמֹלֵךְ יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא הַיּוֹנָה וְיֵהוּי אֲהַרֹנְהוּי הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד} לְעוֹלָם

אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר מִלְחָמָה לְחַיָּה בְּעַמְלֵק מִדֵּר דָּר, וּבְכַחַדְתּוֹ תַתְּגַלֶּה

מַלְכוּתוֹ לַעֲד וּלְנַצַּח נִצְחִים, הַלְלוּיָהּ:

כ"א תיבות כמנין אה"ה שבשכינה העליונה, סוד הגאולה, התשובה, והעולם הבא.

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֵךְ. וְאִיִּן אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא הַיּוֹנָה וְיֵהוּי אֲהַרֹנְהוּי הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד}

כִּכְתוּב וַיִּתְּבַּה יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא הַיּוֹנָה וְיֵהוּי אֲהַרֹנְהוּי הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד} צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל

הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה.

בְּרוּךְ

להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות. יסוד יה"ו

אַתָּה

ירד השפע דרך כל האותיות מא-ת' לשכינה ויהי

יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא הַיּוֹנָה וְיֵהוּי אֲהַרֹנְהוּי הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד} הַיּוֹנָה וְיֵהוּי אֲהַרֹנְהוּי הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד

י (דאה"ה י"ט) [בחול: אלף הא יוד הא] [בשבת: מצפ"ן]

הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ ר"ת שם אה"ה:

ביחיד: אם שכח ואמר: "האל הקדוש" או שמסופק, ולא נזכר תוך כדי דיבור, חוזר לראש התפילה.
חזרת ש"ץ: שכח ואמר "האל הקדוש" או שמסופק, ולא נזכר תוך כדי דיבור חוזר ל"אתה קדוש".

אתה בְּזוֹרְתָנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבַּתָּנוּ
מִלְכָּנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ:

וּתְתַן לָנוּ יְהוָה אֱדוֹן הַכֹּל יְהִי הַנוּחַ וְיִחַי יְהִי הַנוּחַ וְיִחַי אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יִאֲהַבְהוּהֶם אֵין עוֹד מַלְבְּדוֹ בְּאַהֲבָה אֶת
יוֹם [בשבת: הַשַּׁבָּת הַזֶּה לְקִדְשָׁהּ וְלִמְנוּחָהּ, וְאֵת יוֹם] הַכַּפּוּרִים
הַזֶּה, לְמִזְזִילָהּ לַפְּגָמֵי הַרוּחַ וְלִסְלִיזוֹהָ לַפְּגָמֵי הַנֶּפֶשׁ וְלִכְפָּרָה לַפְּגָמֵי
הַנֶּשְׁמָה. וְלִמְזוּלָהּ בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ כַּכּ הַכֹּל לְהַעֲבִיר רִישׁוּמֵי הַרוּחַ
הַנֶּרְשָׁמִים בְּגוֹף וּגּוֹרְמִים שְׁלִיטַת הַסֵּ"א עַל הַחוּטָא. [בשבת: בְּאַהֲבָה] מִקְרָא
קִדְשׁ. זְכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

בכל התפילות חוץ ממוסף – ידלג לעמוד 17

תוספת לתפילת מוסף בלבד:

וּמִפְּנֵי זֹטְאֵינוּ נָלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ אֵין הַקֶּשֶׁר שֶׁהָיוּ נִקְשְׂרִים יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַיִם
עַ"י הַרְגָלִים וְהָיָה נֶחֱשֵׁב כְּאִילוֹ תְּמִיד הָיוּ שֵׁם. וְנִתְרַזְזָנוּ מֵעַל אֲדָמָתָנוּ
וְאֵין אֲנִיזוֹנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת זִוְבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּזוּזִרְתֶּךָ
בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד
שֶׁנִּשְׁתַּלְזָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ:

כְּזָבְנוּ.

קלקול כח התיקון. כזב מקלקל התפילה שלא להתקבל – ההלשת כח
הפה, הכנסנו צלם בהיכל. דברי שקר וכזב. ענינו אמן יתומה וחטופה.

כְּעִסְנוּ.

הגברנו כח ה"א. הכועס כעובד עבודה זרה. עשינו עצמנו כמה
ומרכבה ל"א. שכחנו והתעלמנו שיש אחד שצופה ומשגיח והכל
מאיתו יתברך.

לָצְנוּ.

חסרון התשובה וריחוק ממידת ההכנעה.
שחוק ולעג על/עם בני אדם. קלקלו הלימוד בליצינות. ישבנו במושב
לצים. הלכנו וביישנו לאחרים בשחוק. דחינו וביישנו אהינו בשל
מוצאם ועדתם.

מְרָדְנוּ.

סוד המרידה בעוונותינו קלקלנו כל סדר המאורות שאין היכר עוד
בין עליון לתחתון בסוד "בת קמה באמה". כי אין נתקנים התחתונים
מן העליונים. פרקנו עול. החסרנו תפילות ומיעטנו השפיע. התגאינו
על הבריות וכלפי שמיים בפנימיות ובחיצוניות. רדינו והפלנו חיתנו
על אחרים ובפרט על בני ביתנו.

מְרִינוּ דְבָרֶיךָ.

ההלשנו כח השכינה.
סרבנו לשמוע בקול ה' ית'. הכנסנו עצמנו בד' כיתות
שאינן מקבלים פני שכינה. לא שבנו בתשובה. קלקלנו
עצמנו בגלגולים השונים במקום לתקן.

נְאָצְנוּ.

הרחקנו הנשמה משורשה. הכעסנו את ה' בעוונותינו.

נְאָפְנוּ.

פגמנו במחשבה וערבנו קודש בחול, שעטנו וכילאיים.
כל איסורי עריות ואביוזיהו במחשבה, בדיבור, במעשה ובראיות
אסורות ופגמנו בכל החושים.

סָרְרָנוּ.

ערבנו את הרע במחשבה. סרנו מעבודתו ית' וסרחנו.
עברנו על כ"ד פגמים שעליהם שמים מנדים.

עֵוִינוּ.

לכתה באורחות ה"א. עברנו במזיד למלא תאוותינו.

בְּנֵרָנוּ.

"בגדה יהודה" – המשכת היסוד לעורלה.
לא הכרנו טובה, והשבנו רעה תחת טובה לקב"ה ולחברינו.
אכזבנו שמיים במעשינו. שבנו על קיאנו.

גָּזְלָנוּ.

עושק הניצוצות של הקדושה ביד הס"א.
לקחנו ככה מחברינו, גזלנו מהרכים, וגזלנו שינה. גזלנו מזמננו וכיטלנו תורה. לא ברכנו ברכה ראשונה ואחרונה. ברכנו ברכות לבטלה.

דְּבַרְנוּ רַפִּי

פגם יסוד נוק'. פגמנו בה' מוצאות הפה.
חשבנו ואמרנו שעבודתינו לשוא. הוצאנו דיבה רעה
ואחד בפה ואחד בלב. חשבנו ודברנו לשון הרע
והוצאנו שם רע עלינו, על חברינו, על שמיים, על עדות
בישראל.

הַעֲוִינוּ.

עיוות הדרכים ההולכים אל המשרתים. עוותנו וקלקלנו מה שהיה
ישר. מנענו הטוב מבעליו.

וְהִרְשַׁעְנוּ.

הזוק הס"א.
גרמנו לאחרים להיות רשעים. לא האהבנו מלכותו על הבריות.

זָדָנוּ.

הזוק עמלק הנקרא זדון.
עברנו עברות ברצון וזדון ומתוך רוע לב. עברנו על רמ"ח
מצוות עשה ושם"ה לא תעשה. ובמצוות דרבנן. זולנו במצוות.

זָמְסָנוּ.

המשכת התורה להוץ.
המסנו הבריות, הכרחנו חברינו למכור לנו.

טַפְלָנוּ שְׁקָר.

כיסוי השקר על כל הבריאה.
נטפלנו והתחברנו לעוברי עבירה. חברנו טוב
ורע ונתנו כח למקמרג. שקרנו במצה נחושה.

יַעֲזָנוּ רָע.

הגעת הפגם לאימא הנקרא עצת ה'.
יעצנו עצות רעות לפרט ולכלל כדי להכשילם
או על מנת להרויח. שמנו מכשול בפני עיוור.

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו
יהוה הוא האלהים יאהרוני יהוה
אדון הכל יאהרוני יהוה יאהרוני יהוה
יהוה הוא האלהים יאהרוני יהוה
אדון הכל יאהרוני יהוה יאהרוני יהוה

ואלהי אבותינו מלך רחמן ברח"ם, שותפנו

ותרום עלינו להעביר פגם הנשמות, ועל מקדשה ברוחמיך

הרבים, ותבנהו מהרה ואז יתקן המקדש שיוכל להבנות, ותגדל

כבודו בגילוי שכינה:

אבינו מלכנו, גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע

והנשא בגילוי האור הפנימי בהנשא ההנהגה עלינו לעיני כל זוי, וקרב

פזורינו הנשמות מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ.

והביאנו מהארצות עצמו לציון יסוד דנוק' עירך ברנה

ולירושלים בית מקדשה בשמזת עולם ושם נעשה

לפניך את קרבנות זובותנו תמידים כסדרם ומוספם

כהלכתם:

ואת מוסף [לשבת] ואת מוספי יום השבת הזה ו] יום הכפורים

הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונה כמו

שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי

כבודך כאמור:

[לשבת "וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים, ושני עשרנים סלת מנוזה בלולה בשמן ונסכו. "עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה: זה קרבן שבת, וקרבן היום כאמור].

ובעשור לחודש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועציתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו. והקרבתם עלה ליהוה ^{אדון ה' הנה ויהי הכל הוא ושמו אחד} ריזן ניוזון פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם.

ומנוזתם ונספיהם כמרבך שלושה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל ועשרון לכבש ויין כנסכו ושני שעירים לכפר, ^(נ"א) ושעיר לכפר מלבד זטאת הכפורים) ושני תמידים כהלכתם:

[לשבת ישמוזו במלכותך שומרי שבת וקוראי עגג. עם מקדשי שביעי. כולם ישבעו ויתעגגו מטובך. ובשביעי רצית בו וקדשתו. זמדת ימים אותו קראת. זכר למעשה בראשית]:

מכאן ידלג בתפילת מוסף לראש עמוד 18 או"א מחול לעונותינו...

עד כאן תוספת לתפילת מוסף.

אלהינו ^{יהוה הוא האלהים או עזר מלבדו} ואלהי אבותינו (אנא) תבא לפניך שכנה תפלתנו שלא תדחה. ואל תתעלם מתוונתנו תבוא מתוקנת בסוד חנו. שאין אנוזנו עזי פנים וקשה ערף לומר לפניך יהוה ^{אדון ה' הנה ויהי הכל הוא ושמו אחד} אלהינו ^{יהוה הוא האלהים או עזר מלבדו} ואלהי אבותינו צדיקים אנוזנו ולא זטאנו. אבל אנוזנו ואבותינו זטאנו בשוגג. [ע"פ הסוד ראוי להוסיף: עוינו במרידה. פשענו להכעים]:

יודוי בסוד כ"ב אותיות והם תיקון קילקולי האותיות ומרכבותיהם. בכח בכוח היודוי להעלות החטאים לאימא ולהתבטל שם. וצריך זהירות גדול. כי אם נעשה בתשובה הוא תיקון גדול ואם לאו הוא קלקול גדול בסוד זכה רשעים תועבה.

כשתאמר היודוי, אז על כל מלה ומלה שתאמר אשמנו בנדנו, תכה באגרוףך על הלב (סה"כ כ"ז הכאות < כ"ב ומנצפ"ך). להורות כי הוא גורם להעלות החסדים למקום הסתום, והחסדים יורדין ומתגלין כחזה, ואז הם מתגלין שם במקום הלב. ולפי שסוד היד ימנית, הוא סוד ה"ח בשרשן העליון, לכן יכה ביד ימינא שם, ויכוין לנענע החסדים ממקומן, ולהורידן במקום הגלוי.

יודוי = ל"ז אותיות:

יהוה,	יוד	הה	וו	הה,	יאהלוההים
ערבית:	יוד	הה	וו	הה,	יאהלוההים
שחרית:	יוד	הה	וו	הה,	יאהלוההים
מוסף:	יוד	הה	וו	הה,	יאהלוההים
מנחה:	יוד	הה	וו	הה,	יאהלוההים
נעילה:	יוד	הה	וו	הה,	יאהלוההים

ע"ד הסוד, היודוי חייב לכלול את כל האותיות כולל אותיות סופיות מנצפ"ך. ע"כ הבאנו את האותיות החסרות מהנוסח ספרדי - והמתפלל יבחר.

ה"ם הורבן הנהר - שהשפע אינו נמשך בסוד אשם - "שומו שמים". אשמים אנהנו ואין התנצלות. גרמנו שממון וריקנות לנפשנו. **אשמנו.**

יְהוָה יְהוָה

אֲדוֹן הַכֹּל הוּא הוֹנֵה וְיֵהוּהָ יֵאֱהָרֹנְהוּי הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד

הַיְבוּר יִסּוּד וּמַלְכוּת: יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יהי רצון שיתקשרו דברי החכמה בליבי

ו' (דאיהיה יהו') [בחול: אלף למר הא יוד מס] [בשבת: מצפין]

יכוון להמשיך גילוי מלכותו ושליטתו יתברך ע"פ פאת מערב והי

המשכת שפע אור אין סוף ב"ה וב"ש < לאבי"ע

אור איז-סוף יהוה

רבקות

דוכרא	נוק'
איז סוף	שכינה הכוללת כל
ב"ה	העולמות ונשמות ישראל

יאהרונהי

וכולם נכללים בשורשם - בא"ס ב"ה

המברך את עמו ישראל בשלום אמץ יהוה אל לרצון כתר אמרי פי = שדי הויה והגיון לבי לפניה

עד אור א"ס. **יהוה** יהוה הויה והגיון לבי לפניה אֲדוֹן הַכֹּל הוּא הוֹנֵה וְיֵהוּהָ יֵאֱהָרֹנְהוּי הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד לפשט אור א"ס ב"ה ע"פ הכריאה כולה **צורי** להכניע נחש עלי צור **וגאלי** הארה למב"ד ומב"י:

ימשיך מכאן בתפילות ערבית שחרית מנחה ונעילה.

אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הוּא הַאֱלֹהִים יֵאֱהָרֹנְהוּי הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד ואלהי אבותינו, יעלה ויבוא, ויגיע, ויראה, וירצה, וישמע, ויפקד, ויזכר זכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה לטובה, לזון ולחסד ולרחמים, לזמים טובים ולשלום ביום [בשבת: השבת הזה. וביום] הכפורים הזה.

יש ב' שלבים בתהליך הגאולה, זכיר"ה ופקיד"ה כמופיע בספר שמות. בגאולה מתגלים בעליונים ב' צירופי שמות: כמנין זכור"ד, וכמנין פק"ד, הפועלים את הגאולה. ע"כ עתה אנו מתפללים שיגור עלינו גאולה שלמה מיידית ולאחר.

זְכָרְנוּ זכור"ד גימ' יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי, **יְהוָה** אֲדוֹן הַכֹּל הוּא הוֹנֵה וְיֵהוּהָ יֵאֱהָרֹנְהוּי הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד

אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הוּא הַאֱלֹהִים יֵאֱהָרֹנְהוּי הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד בו לטובה, ופקדנו פק"ד גימ' יוד, יוד הי, יוד הי ויו, יוד הי ויו הי, בו לברכה, והושיענו בו לזמים טובים. ובדבר ישועה ורחמים וזוס וזננו, ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל מלך זננו ורחום אתה:

מכאן והלאה יאמר בכל התפילות:

אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְזוּזָל לַעֲזוֹתֵינוּ ^{יהוה הוא האלהים יאהלוהים או עוד מלבדו} **לְהַעֲבִיר** את הרושם **בְּיָוִם** [בשבת: **הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיָוִם**] **הַכְּפוּרִים הַזֶּה. מְזוּזָה וְהַעֲבִיר פְּשַׁעֵינוּ** ^{יהוה הוא האלהים יאהלוהים או עוד מלבדו} **לְהַעֲבִיר** להעביר הכתיבה מן הספר העליון ואז אינם עוד נגד עינינו **וְזוֹטְאוֹתֵינוּ מִנְּגִיד עֵינֵינוּ. כָּאֲמֹר אֲנֹכִי** ^{יהוה הוא האלהים יאהלוהים או עוד מלבדו} **שְׂכִינָה עֵילָא** **אֲנֹכִי** הוא **מְזוּזָה פְּשַׁעֵינוּ לְמַעַנִי** כח גילוי התפשטותה כוחה מעביר הפגמים. **וְזוֹטְאוֹתֵינוּ לֹא אֶזְכֶּר: וְנֹאמַר, מְזוּזָתִי כְּעֵב** ^{יהוה הוא האלהים יאהלוהים או עוד מלבדו} **כַּח הַזְכָּר** של הקלוי **פְּשַׁעֵינוּ וְכַעֲנָן** ^{יהוה הוא האלהים יאהלוהים או עוד מלבדו} **כַּח הַנִּקְבָּה** של הקלוי נמוחים בכח עב וענו דמותן תורה. **זוֹטְאוֹתֵינוּ, שׁוֹבָה אֵלַי כִּי נִגְאֲלָתִיךָ** ^{יהוה הוא האלהים יאהלוהים או עוד מלבדו} **וְאִז מִיד** הוא נגאל מן הס"א: **וְנֹאמַר, כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם** ^{יהוה הוא האלהים יאהלוהים או עוד מלבדו} **וְנִטְהַר** מִיד להיות למעלה **מִכָּל זוֹטְאוֹתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה** ^{יהוה הוא האלהים יאהלוהים או עוד מלבדו} **הַכֵּל הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד** **תְּטַהֲרוּ גִמְ' תַצְמ"ץ** שהוא אהיה באתב"ש:

[בשבת: **אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רֵצָה נָא בְּמִנוֹזְחָנוּ.** ^{יהוה הוא האלהים יאהלוהים או עוד מלבדו} **קִדְשָׁנוּ** בכתר **בְּמִצּוֹתֵינוּ, וְתֵן זִלְקָנוּ בְּתוֹרָתֵינוּ** ^{יהוה הוא האלהים יאהלוהים או עוד מלבדו} **תְּפַאֲרֵנוּ, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָה יְסוּד.** **וְשִׁמְזַזְנוּ בִישׁוּעָתֵינוּ** ^{יהוה הוא האלהים יאהלוהים או עוד מלבדו} **מַלְכוּת.**

בְּרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ כְּאֲזוֹד ^{יהוה הוא האלהים יאהלוהים או עוד מלבדו} **(יְזוֹד) בְּאוֹר פְּנֵינוּ, כִּי בְּאוֹר פְּנֵינוּ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה** ^{יהוה הוא האלהים יאהלוהים או עוד מלבדו} **אֱלֹהֵינוּ** ^{יהוה הוא האלהים יאהלוהים או עוד מלבדו} **אֲדוֹן הַכֵּל הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד** **תּוֹרַת זְוִיִּים** ^{יהוה הוא האלהים יאהלוהים או עוד מלבדו} **». וְאַהֲבַת זְוִסָד** ^{יהוה הוא האלהים יאהלוהים או עוד מלבדו} **הַדַּי, וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וּרְזוּזָמִים** ^{יהוה הוא האלהים יאהלוהים או עוד מלבדו} **וְזוֹזִיִּים וְשָׁלוֹם הֵי. (וְכָל טוֹב) וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֵינוּ לְבָרְכָנוּ** ^{יהוה הוא האלהים יאהלוהים או עוד מלבדו} **וּלְבָרַךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה** ^{יהוה הוא האלהים יאהלוהים או עוד מלבדו} **בְּשָׁלוֹמְךָ, בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם.**

בְּסִפְר זְוִיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרָנְסָה טוֹבָה וְזָרוֹת טוֹבוֹת, יְשׁוּעוֹת וְזוֹזְמוֹת. גְּזָכָר וְנִכְתָּב (נְעִילָה וְזוֹזְתָם) לְפָנֵינוּ אֲנִיזְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְזְוִיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם:

בְּרוּךְ ^{יהוה הוא האלהים יאהלוהים או עוד מלבדו} **לְהַמְשִׁיד בְּרָכָה וּשְׁפַע מִמְקוֹר הַבְּרֻכּוֹת. יְהו' יְאֵהוּיָה**

אֶתָּה ^{יהוה הוא האלהים יאהלוהים או עוד מלבדו} **יִרְדַּד הַשְּׁפַע דָּרַךְ כָּל הָאוֹתוֹת מֵא־ת' לְשִׁכְנָה וּמִמְנָה לְכָל הָעוֹלָמוֹת. וְאֵי**

וכל הזוֹנִים יוֹדוּךָ סֵלָה. וַיְהַלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
יוד הי ווי הי באַמַּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יִשְׁוַעַתְנוּ
וַעֲזָרְתָנוּ סֵלָה הָאֵל הַטוֹב.

[לשבת וְהַזּוֹנִים יוֹדוּךָ סֵלָה. וַיְהַלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
יוד הי ווי הי באַמַּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יִשְׁוַעַתְנוּ
וַעֲזָרְתָנוּ סֵלָה הָאֵל הַטוֹב.]

בְּרוּךְ כריעת הגוף: א' לגבי ה'

להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות. יסוד יה"ו

אֵתָהּ כריעת הראש: י' לגבי ה'

יד שפע דרד כל האותיות מא-ת' לשכינה אהיה

יְהוָה אדון הכל הוא ישמו אחד היה הויה ויהי א. זקיפת הגוף: ה' לגבי ו'

ב. זקיפת הראש: ה' לגבי י'

הי. ה ה י יהוה מקים י ד אדני

ה (דאחיה יה"ו) אלף למד הה יוד מס [בשבת: אלהים]

יכוון להמשיך גילוי מלכותו ושליטתו יתברך ע"פ צד מטה
היו

הַטוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת סִי' תכה :

יש נוהגים לומר נוסח זה

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל
זוֹנִים זֶז וְזָסָד וְרוֹזָמִים עֲמָךְ תְּשִׁים לְעוֹלָם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ. כִּי אֵתָהּ הוּא מְלָךְ

ה (דאחיה יה"ו). [בחול: אלף הה יוד הה] [בשבת: אל אדני]

מְלָךְ מוֹזֵל וְסוֹלֵן בְּנֵי שַׁעֲרֵי בֵינָה לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית
יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר חֶלֶק פָּגַם אָדָם הַרְאִשׁוֹן אֲשֶׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה
וְשָׁנָה שִׁישׁ בְּכָל אֶחָד מֵה־ו' אֲלֵפִים שָׁנָה. מְלָךְ עַל כָּל הָאָרֶץ סוֹף בְּנֵי
רֹאשׁ חֲשָׁנָה מְקַדְּשׁ [בשבת: הַשְּׁבֵת וְ] יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַכְּפוּרִים:

רְצָה כְּתָר יְהוָה אֲלֵהֵינוּ יְהוָה אֲלֵהֵינוּ יְהוָה אֲלֵהֵינוּ יְהוָה אֲלֵהֵינוּ
יִשְׂרָאֵל וְלַתְּפִלָּתָם הִ' שְׁעָה. וְהִשָּׁב אֶת הָעֲבוּדָה
לְדַבֵּר בֵּיתָךְ. וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה

תִּקְבַּל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
וְתוֹזְזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרוֹזְמִים.

בְּרוּךְ להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות. יה"ו

אַתָּה ירד השפע דרך כל האותיות מא-ת' אהיה.

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אדון הכלל היה הנוה ויהיה יאהרונהי חיבור יסוד ומלכות יהוה

י' (האדיה ל"ה) [בחול: אלף למד הי יוד ממ] [בשבת: אל]

יכוון להמשיך גילוי מלכותו ושליטתו יתברך ע"פ צד מעלה:

ייה

הַמּוֹזְזִיר שְׁכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנֵנוּ לָךְ להמשיך ברכה ושפע וחסדים ממקור הברכות לשכינה.

כריעת הגוף

יזהר בכריעה עד שיתפקקו חוליותיו ויכוון לעקור אחיות הנחש מהשידרה

ו' לגבי ה'

שְׂאֵתָה הוּא

כריעת הראש

י' לגבי ה'.

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אדון הכלל היה הנוה ויהיה יאהרונהי (3)

א. זקיפת הגוף: ה' לגבי ו'

ב. זקיפת הראש: ה' לגבי י'

וַנִּ. ו' ד' יהיה מקום ג' ד' אדני.

אֱלֹהֵינוּ יהוה הוא האלהים יאהרונהי אין עוד מלבדו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צורנו צור וזיינו. מִנֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדָר וְדָר.

נִוְדָה לָךְ הכרת הטוב וְנִסְפַּר תְּהִלָּתְךָ:

על וזיינו המסורים בְּיָדְךָ.

ועל נשמותינו הפְּקוּדוֹת לָךְ.

ועל נְסִיף שְׂבָכָל יוֹם עֲמָנוּ.

ועל נְפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת - עָרַב וּבִקֵּר וְצָהָרִים.

הטוב, כִּי לֹא כָלוּ רוֹזְמִיָּה. וְהַמְרוֹזֵם, כִּי לֹא תָמוּ וְזִסְדֶּיךָ, כִּי מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ:

ועל כָּלֶם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

וְכָתוּב (נעילה וְזִתוֹם) לְזוֹיִים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ: